

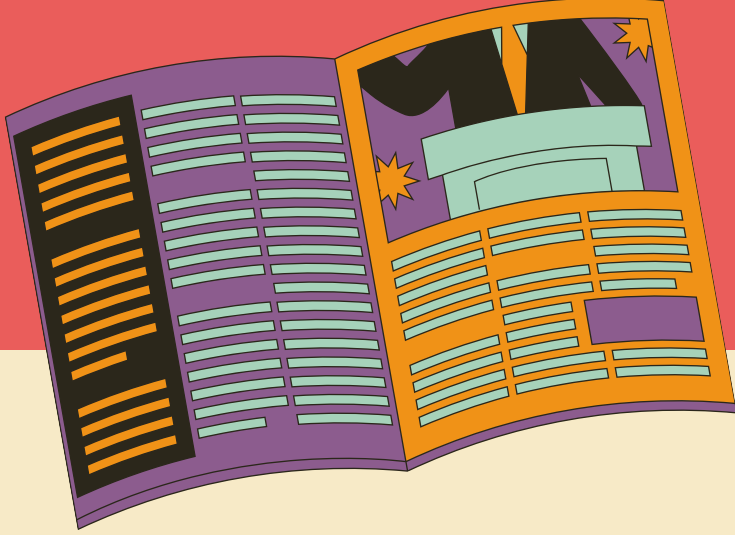
EŞİTLİK İÇİN DİJİTAL ADIMLAR

KIZ BAŐINA

NEFRET
SÖYLEMİYLE
MÜCADELE

GİRİŞ

Dijital çağın hızla gelişen dünyasında, teknolojinin sunduğu olanaklarla birlikte toplumsal dinamiklerde de önemli değişimler yaşanıyor. İnternet, sosyal medya platformları ve dijital iletişim araçları, sesimizi duyurduğumuz, bilgiye eriştiğimiz ve dünya ile bağlantıda kaldığımız birer alan. Ancak bu dijital evren, bazen toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılık, nefret söylemi ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi zorlu sorunları da beraberinde getiriyor.

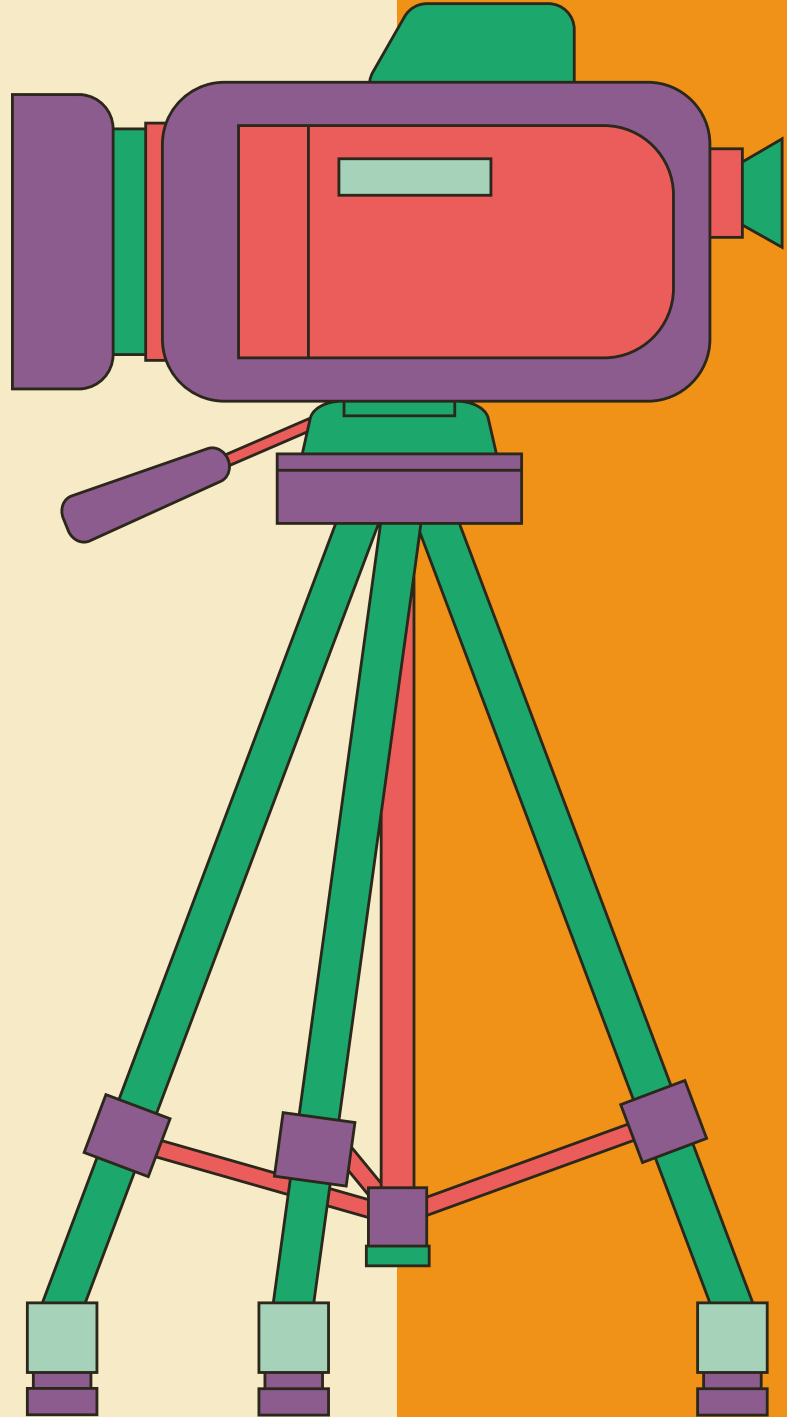
İnternetin gücü ve etkisi, toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesini dijital alana taşıma potansiyeli sunmakta. Ancak, bu alanda karşılaşılan zorluklar ve ayrımcılıkla mücadele etmek için gereken adımlar da göz ardı edilmemeli. Bu rapor, toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılığa karşı farkındalığı artırmak, toplumsal değişimi teşvik etmek ve dijital alandaki eşitsizlikleri azaltmak için bir başlangıç noktası olarak tasarlandı.

"Eşitlik İçin Dijital Adımlar: Nefret Söylemiyle Mücadele" başlığı altında bu rapor, dijital dünyada toplumsal cinsiyet eşitliği ve nefret söylemi konusunda bir kılavuz olarak hazırlandı, yeni medyada kadın temsili beş ana başlık altında incelendi ve konuyla ilgili çeşitli sorunlara çözüm odaklı yaklaşımlar sunuldu.

Dijital dünya, daha adil, eşit ve kapsayıcı bir ortam olabilir. Bu rapor, bu hedefe ulaşmak için atılacak adımları ve toplumsal cinsiyet eşitliği için dijital alandaki potansiyeli ele almakta. Umuyoruz ki, bu rapor, toplumsal cinsiyet temelli nefret söylemiyle mücadelede farkındalık yaratmada ve eşitlik için daha güçlü adımlar atmada bir rehber niteliği taşır.

BAŞLIK I

YENİ MEDYADA KADIN TEMSİLİ

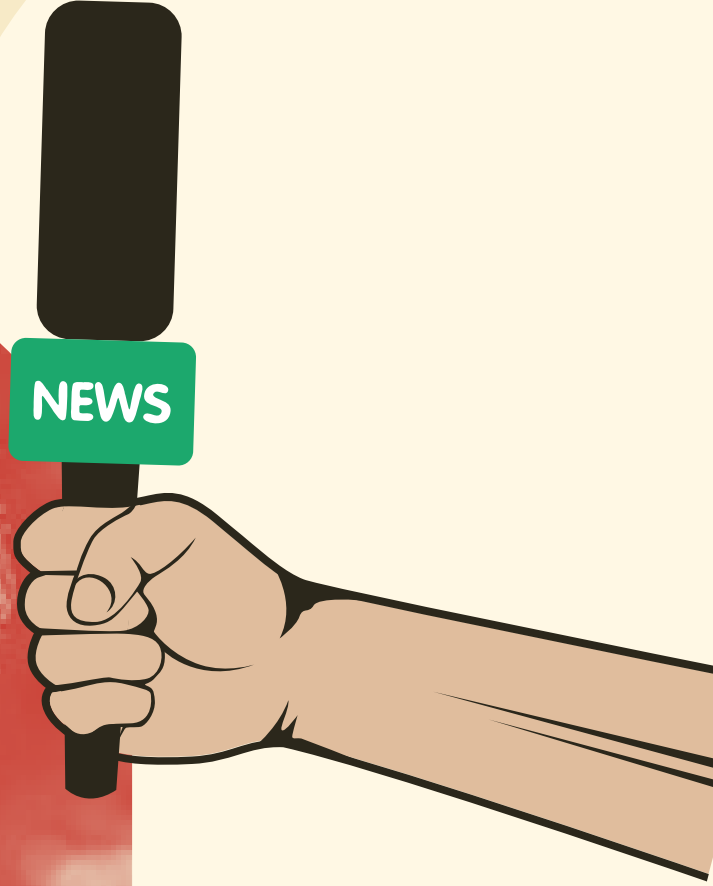

Yeni medya çağıyla birlikte, kadınların temsili ve rolleri medya üzerindeki etkilerin önemli bir parçası haline gelmiştir. Geleneksel medyanın yanı sıra dijital platformlar, sosyal medya ve çevrimiçi içerikler, kadınların algılanma şeklini ve toplumsal rollerini şekillendirmede önemli bir rol oynamaktadır. Ancak, bu medya araçları, kadınların temsilinde daha karmaşık bir manzara sunmaktadır. Geleneksel medyada olduğu gibi, yeni medyada da kadınlar genellikle stereotipik rollerle temsil edilirler. Özellikle, çevrimiçi taciz ve dijital şiddet gibi sorunlar, kadınların çevrimiçi alanlarda güvenli ve eşit bir şekilde temsil edilmesini engelleyebilir. Ayrıca, popüler sosyal medya platformlarının algoritmaları ve reklam politikaları, kadınların bedensel görünümünü ve cinsel kimliklerini aşırı derecede vurgulayan içeriklerin yayılmasına sebep olabilir. Yeni medya çağında, kadınların temsili hem ilerleme hem de gerileme yaşamaktadır. Bu girişimin amacı, yeni medyanın kadınları nasıl temsil ettiğini ve kadınların çevrimiçi platformlarda nasıl görünür hale geldiğini anlamak ve tartışmaktır. Bu bağlamda, yeni medyanın kadın temsili üzerindeki etkilerini incelemek ve kadınların dijital alanda daha güçlü bir ses kazanmasını sağlamak için yapılan çalışmalarda bulunmak önemlidir.

Toplumsal cinsiyet stereotipleri ya da kalıp yargıları, medya tarafından pekiştirilen ve medyadaki kadın temsiliyi incelemekte rehberlik eden temel kavram olarak karşımıza çıkacaktır ve şu şekilde tanımlanabilir; belirli bir kültürde erkekler ve kadınlar için normal ve uygun olduğu düşünülen tutum ve davranışların son derece basitleştirilmiş bir hali. Stereotip kavramı genellikle fiziksel görünüm, kişilik özellikleri, davranışlar, sosyal roller ve meslekler gibi insanların özelliklerinin birkaç farklı alanını kapsar(Apa Dictionary of Psychology, n.d.).

Julia T. Wood (2013) tarafından kaleme alınan makalede medyanın cinsiyetçi denebilecek kadın temsili üç ayrı temada incelenmiştir. Wood'a göre, medya erkek ve kadınları nasıl gördüğümüz üzerinde birçok etkili faktör arasında en yaygın ve en güçlülerinden biridir. Günlük hayatımızın içine işlenmiş olarak, medya mesajlarını her dönemde hayatımızın içine sokar. Tüm medya türleri, toplumsal cinsiyetin birçoğu gerçekçi olmayan, stereotipik ve sınırlayıcı algılarını sürdürür. Medyanın cinsiyeti nasıl temsil ettiğini açıklayan üç tema bulunmaktadır. İlk olarak, kadınlar az temsil edilir, bu da erkeklerin kültürel standart olduğunu ve kadınların önemsiz veya görünmez olduğu yanlış temsiline yol açar. İkincisi, erkekler ve kadınlar stereotipik yollarla tasvir edilir, bu da cinsiyet hakkında toplumsal olarak onaylanan görüşleri yansıtır ve sürdürür. Üçüncüsü, erkekler ve kadınlar arasındaki ilişkilerin tasvirleri geleneksel rolleri vurgular ve kadınlara karşı şiddeti normalleştirir (Wood, T. J., 2013).

JULIA T. WOOD

1. Kadınların medyada az temsili

Medyada kadın eksikliği, medyadan sorumlu kadın eksikliği ile paralel bir şekilde seyrediyor. Sadece televizyon yazarlarının, yöneticilerinin ve yapımcılarının yaklaşık %5'i kadındır (Lichter, Lichter & Rothman, 1986'dan akt. Wood, T. J., 2013). İronik olarak, gazetecilik mezunlarının üçte ikisi kadın olsa da gazetelerdeki kadınların oranı toplamın %2'sinden azdır ve haberlerin kurumsal yönetimindeki kadın oranı sadece %5'tir. Kadın film yönetmenleri de erkek olanlara oranla oldukça azdır. Kadınların medya sektöründe arka planda olduğu bir endüstride bu kadar az kadın olmasının tesadüf olmadığı muhtemeldir. Bazı medya analistleri (Mills 1988'den akt. Wood, T. J., 2013), daha fazla kadın yöneticinin yetki pozisyonlarında olması durumunda medyanın kadınlara daha olumlu portreler sunacağına inanmaktadır.

2. Kadınların Stereotipik Portreleri

Genel olarak medya, kadınları ve erkekleri insan olmanın çok boyutluluğunu sınırlayan stereotipik yollarla sunmaya devam etmektedir. Tipik olarak erkekler aktif, maceraperest, güçlü, cinsel olarak saldırgan ve insan ilişkilerinde genellikle ilgisiz olarak tasvir edilirler. Kültürel cinsiyet görüşleriyle uyumlu olarak kadınların da genç, ince, güzel, pasif, bağımlı ve sık sık beceriksiz ve 'aptal' olarak tasvir edildiği görülür.

Medyada kadın karakterler genellikle görünümünü iyileştirmeye ve evleri ile insanlara bakmaya enerjilerini harcarlar. Medya hayatımızı sardığından, cinsiyetleri yanlış temsil etme biçimleri, kendimizi nasıl gördüğümüzü ve kadınlar ve erkekler için normal ve arzu edilebilir olarak neyin algılandığını etkileyebilir. Dramatik hikayelerde kadınlar ve küçük kızların temsili belirli stereotipik özelliklerle sınırlandırılmıştır. Kadınlar, genel nüfustan belirgin şekilde daha genç ve daha ince olarak tasvir edilirler ve çoğu pasif olarak, erkeklere bağımlı olarak ve ilişkilerde veya ev işlerinde sıkışık kalmış olarak tasvir edilirler (Davis, 1990'den akt. Wood, T. J., 2013).

Kadın sunucuların, izleyicilerin gerçekte kaçınılmasına rağmen, genellikle genç, güzel, çekici, nazik ve güler yüzlü olması beklenir. Haber sunucuları kadınlara, haberi iletirken zayıf ve savunmasız bir duruşla sunmaları talimatı verilir. Uzman rolleri ve sunucu rolleri de genellikle erkekler için ayrılmıştır (Ross, 1990'dan akt. Wood, T. J., 2013). Kadınlar, bağımsızlıkları ve akıl güçleri için yerine getirdikleri durumlarda daha fazla erkekle ilişkilendirilmiştir. Sonuç olarak, medyanın kadınlara ilişkin portreleri, erkeklerin etkinlik, başarı ve güç alanlarına aşağılandıkları bir dünyanın bir yansıması gibi görünmektedir.

3. Kadınlar ve Erkekler Arasındaki İlişkilerin Stereotipik Görüntüleri

Medyadaki kadın ve erkek ilişkileri temsilleri stereotipleşmiş -basmakalıp hale gelmiş olan kadın erkek ilişkilerinin tasvirleridir. Wood (2013)'un ilgili makalesinde bu tasvirler dört belirgin şekliyle açıklanmış ve örneklendirilmiştir:

kadınların erkeklere bağımlı durumunun aksine erkeklerin bağımsızlığı

erkeğin otoritesine karşılık kadınların 'beceriksizliği'

kadınların kurbanlar ve cinsel objeler olarak erkeklerin ise saldırganlar olarak tasviri

kadınların asıl bakıcı rolünde olmalarına karşılık erkeklerin aileyi geçindiren kimse (breadwinner) rolünde olmaları,

Makalede, tüm bu tasvirlerin çocuklara hitap eden animasyon ve çizgi filmler başta olmak üzere televizyonda genel izleyiciye sunulan dizi, film ve programlar içerisinde rastlanabilir olduğu dikkat çeker. Kadınların cinsel olarak objeleşmesi konusunda ise müzik klipleri ve reklamlar örnek teşkil etmiştir. Medyadaki kadının pasif, erkeğin ise saldırgan oluşuna olumlu bakış ise doğrudan kadına yönelik şiddet ve istismarın normalleştiği içerik üretimine sebep olmuştur. Medya, normal ve/veya doğal olan kadın erkek ilişkisinde, özellikle bu ilişki cinsel ve/veya romantik ise kadına yönelik şiddeti göstermede bir sakınca bulmadığı sürece gündelik yaşamda bu şiddet normal olarak algılanmaya devam edebilir risktedir.

Medyada pekiştirilen kadın ve erkek imajı aslında hem kadın olmayı hem de erkek olmayı kısıtlayıcı özellikler taşır. Ancak medyatik dayatmaların kadınlar üzerindeki etkisinin büyüklüğü tartışmaya kapalı bir konudur çünkü medyada resmedilen estetik/ güzel/ seksi kadınlar genellikle tek tiptedir ve bu tek tiplilik doğal kadın fizyolojisini hastalıklı gibi algılayan bir zihniyetin ürünüdür.

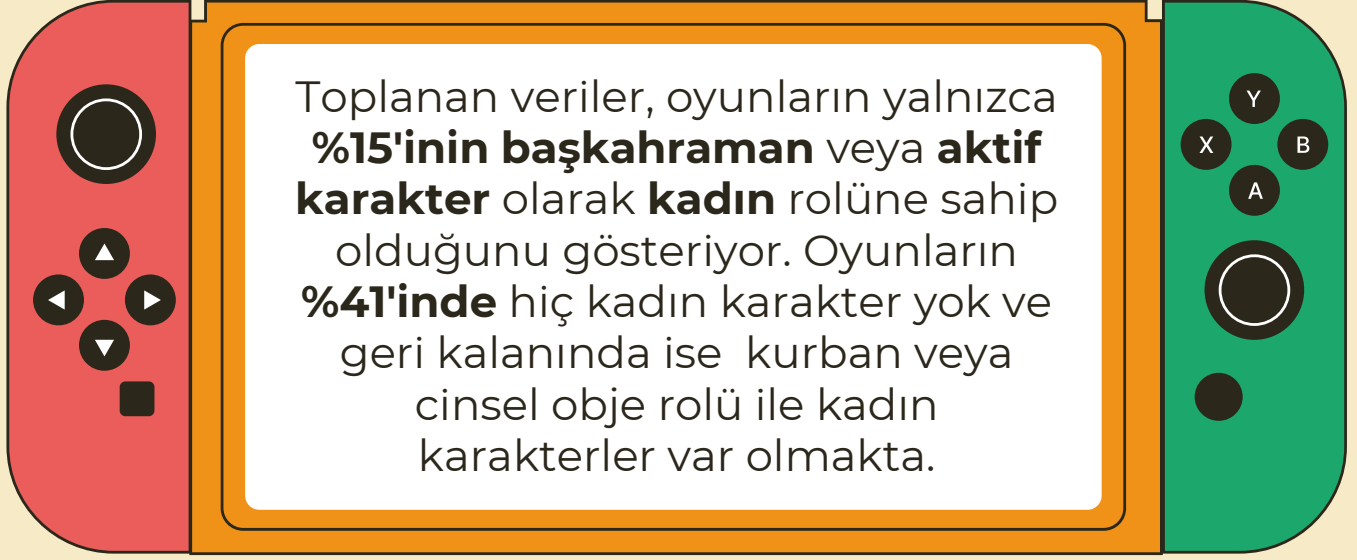
Kadınların regl dönemi, menopoz, kilo almaları gibi doğal biyolojik süreçler birer kusur gibi gösterilerek tüm bu süreçleri içine dahil etmeyen, ideal bir kadın fizyolojisi tanımlanır. Bu tanımın en zararlı yönü günümüzde sıkça rastlanabilecek anoreksiya, depresyon gibi sorunların temel motivasyonlarını oluşturmaktadır. Diğer yandan, International Journal of Environmental Research and Public Health için 2023 yılında yazılan bir başka makale,

medyada basmakalıp temsillere maruz kalmanın toplumsal cinsiyet kalıp yargılarına olan inançları güçlendirdiği ve toplumsal cinsiyet rolü normlarını onayladığı, ayrıca erkeklerde cinsiyetçiliği, tacizi ve şiddeti teşvik ettiği ve kadınlarda kariyerle ilgili hırsları bastırdığını kanıtlamıştır (Santoniccolo, F., Trombetta, T., Paradiso, M. N., & Rollè, L. 2023). Makale, çeşitli televizyon programlarındaki kadın ve erkek temsillerinin toplumun çoğunluğu tarafından kabul görmüş toplumsal cinsiyet kalıp yargılarıyla ne kadar sık tutarlı olduğunu gösteren çeşitli analizleri sunmaktadır. Analizlerde kadınlar genellikle dış görünüşlerine daha fazla odaklanan ve dış görünüşleri nedeniyle yargılanan kişiler olarak tasvir edilmiştir. Estetiğe aynı odaklanma, cinsiyetler arasında belirgin farklılıklar gösteren ve kadın sporcuların görünümüne odaklanma eğiliminde olan ve aşırı basitleştirilmiş açıklamalar içeren (erkek sporcuların haberlerinde teknik dile kıyasla) spor haberlerinde de görülmüştür.

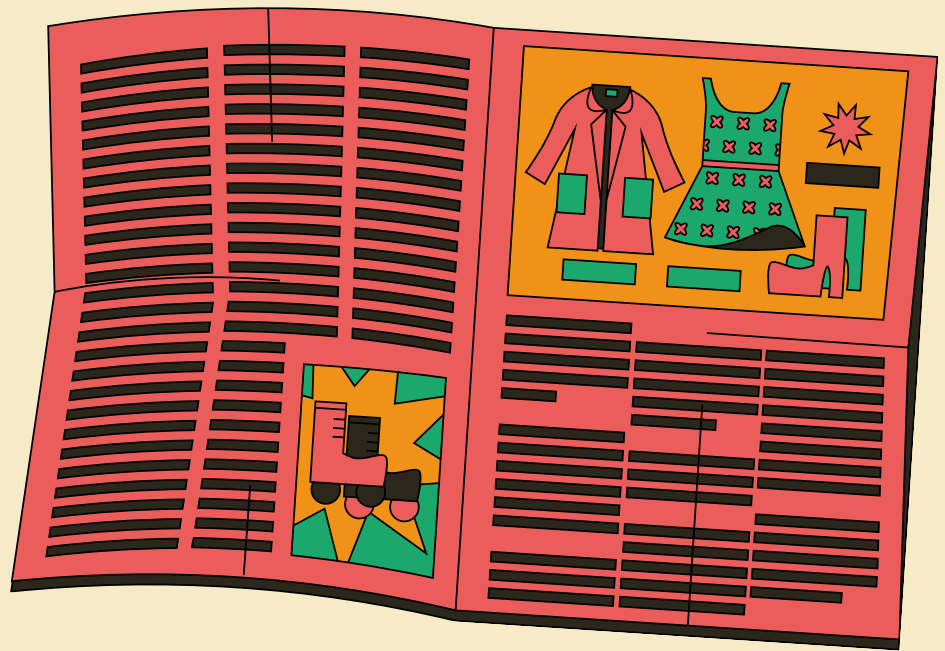

Buna ek olarak, daha kadınsı veya cinsiyete uygun olarak algılanan spor dallarında kadın sporcuların haberleştirilmesi daha olasıdır. Benzer şekilde, video oyunlarında kadınlar hem yeterince temsil edilmemekte hem de oynanabilir karakterler olarak daha az öne çıkarılmakta, ayrıca sıklıkla kurtarılmaya muhtaç biri, aşk ilgileri ya da sevimli ve masum karakterler olarak stereotipleştirilmektedir.

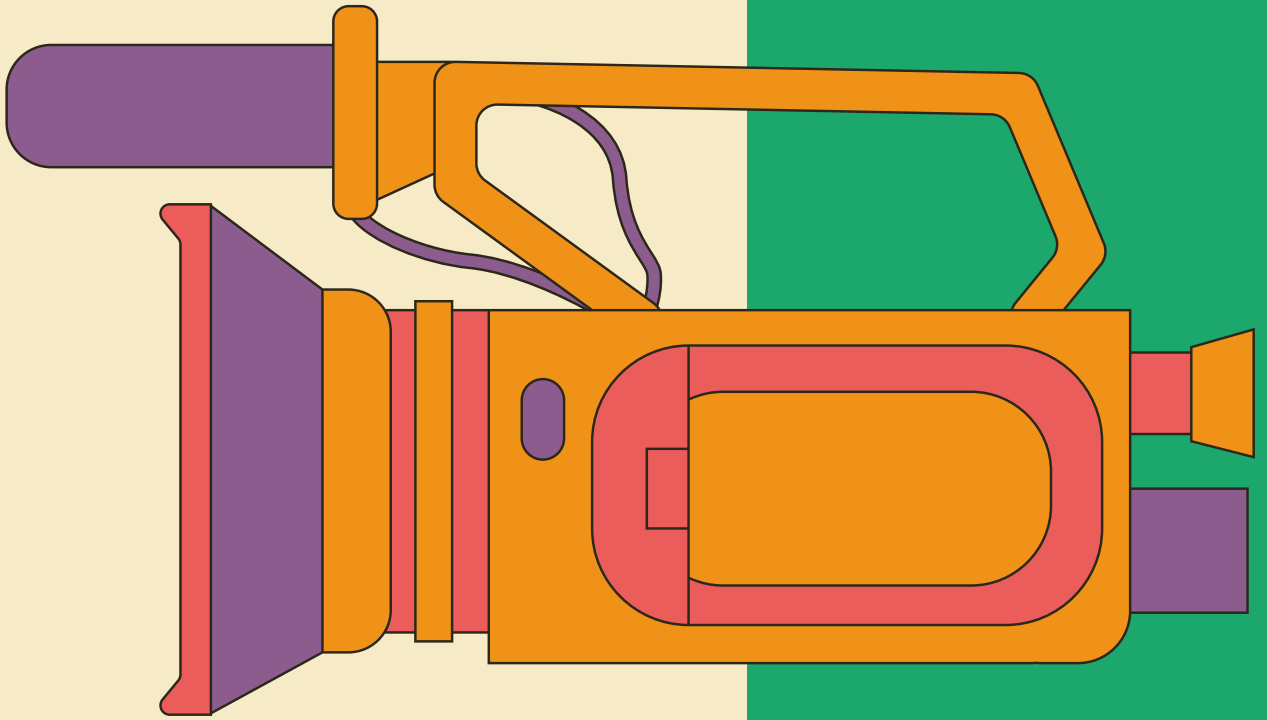

Reklamcılıkta da toplumsal cinsiyet stereotipleri sıklıkla ilişkilendirilebilirlik yaratmak için temel bir teknik olarak kullanılmıştır, ancak bunların kullanımı ürün pazarlamasında olumsuz cinsiyetler arası etkilere yol açabilir ve muhtemelen sosyal sorunları daha da ileri götürebilir. (Santoniccolo, F., Trombetta, T., Paradiso, M. N., & Rollè, L., 2023).

BAŞLIK II

CİNSİYETE DAYALI
NEFRET SÖYLEMİ VE
DİJİTAL ORTAM

Kadınlara yönelik dijital şiddet, son yıllarda giderek artan bir endişe kaynağı haline gelmiştir. Dijital şiddet, internet ve diğer dijital platformlar aracılığıyla kadınlara yönelik taciz, tehdit, sansürleme ve siber zorbalık gibi çeşitli şekillerde kendini gösterir. Bu rapor, kadınlara yönelik dijital şiddetin çeşitli boyutlarını, etkilerini ve mücadele yöntemlerini ele almayı amaçlamaktadır.

Sosyal medya yerini bireylerin kendi sosyal kimliklerini inşa ettiği bilgi ve tüketim odaklı söylem alanlarına bıraktı. Her ne kadar etkileşim, çok modluluk, kullanıcı merkezlik ve erişilebilirlik dijital medyanın benzersiz yönleri olsa da, dijital medyanın anonim ve sosyal normlara uymaktan uzak, aşırı benlik/öteki temsili temsil etmek için etkili alanlar olduğu gerçeği, aşağıdaki gibi işlevsiz sosyal davranışlara neden olabilir: Siber Nefret.

Kadınlık, erkeklik ve toplumsal cinsiyet stereotipi gibi normatif kavramların yansıtılması, grupların ve bireylerin benzer nefret tezahürlerini birbirine bağlamasına ve ifade etmesine olanak tanır; bu da çoğunlukla 'söylemsel bir nefret sarmalının', kadın düşmanlığının ve cinsiyetçiliğin ortaya çıkmasına neden olur. Soudeh Ghaffari'nin Discourses of celebrities on Instagram: digital femininity, self representation and hate speech (Ünlülerin Instagram'daki Söylemleri: Dijital Kadınlık, Kendini Temsil Etme ve Nefret Söylemi) adlı makalesi, bize bu konuda yardımcı olabilecek kaynaklar arasındadır.

Makale, Instagram gibi dijital platformlarda ünlülerin kadınlık, öz benlik temsili ve nefret söylemi gibi konular üzerine yaptığı konuşmaları incelemektedir. Konuya dair ana bulgular şu şekildedir:

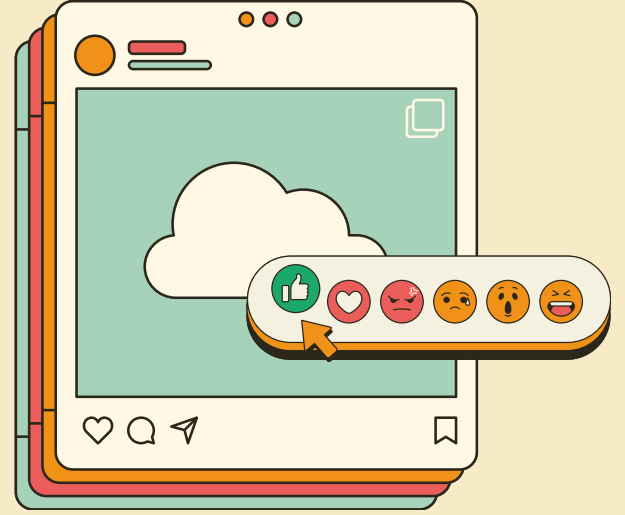
Dijital Feminitenin Karmaşıklığı: Araştırma, kadın ünlülerin dijital platformlarda nasıl kadınlık ve feminitenin farklı yönlerini temsil ettiklerini inceliyor.

Özbenlik Temsili ve Algılanması: Makale, kadın ünlülerin kendilerini nasıl sunma ve tanıtma çabalarının, toplumsal cinsiyet rolleri ve dijital ortamların etkileşimleriyle nasıl şekillendiğini ortaya koyuyor.

Nefret Söyleminin Etkileri: Araştırma, dijital platformlarda kadın ünlülere yönelik nefret söyleminin nasıl bir etkisi olduğunu ve bu söylemin kadın ünlülerin dijital varlıkları üzerindeki etkilerini inceliyor.

Bu makale, cinsiyet, nefret söylemi ve ünlülerin sosyal medyadaki söylemleri arasındaki karmaşık ilişkileri yeniden yapılandırmak için Sosyal Medya-Eleştirel Söylem Çalışmaları'nın çağdaş dijital söylem anlayışı etrafında tartışılan önemli uyarılardan yararlanmaktadır. Özellikle Amerikalı ünlü Lena Dunham'ın Instagram sayfasında hegemonik görüşlere karşı çıkararak kendini nasıl resmettiği ve izleyicilerin, yani dijital üreten tüketicilerin bu tasviri nasıl algıladığı konusunda derinlemesine bir inceleme sunar.

Sosyal medya platformlarının, özellikle de Instagram gibi görsel ağırlıklı platformların, toplumsal cinsiyet rollerinin ve kadınlık algılarının dijital ortamda nasıl şekillendiğini anlamak önemlidir. Bu platformlar, milyonlarca insanın günlük olarak etkileşimde bulunduğu, kendini ifade etme ve kendini gösterme aracı olarak kullanılmaktadır.

Kadın ünlülerin bu platformlarda nasıl temsil edildiği ve kendilerini nasıl gösterdikleri, genellikle büyük bir ilgi ve takipçi kitlesiyle karşılaşır. Ancak, bu temsiller genellikle toplumsal cinsiyet normlarına ve beklentilerine uygun olması beklenir veya bu normları yansıtır. Bu durum, kadınların kendilerini nasıl göstermeleri gerektiği konusunda baskı hissetmelerine ve belirli bir 'dijital feminist' standardına uymaya çalışmalarına neden olabilir.

Aynı zamanda, sosyal medya platformlarında kadın ünlülere yönelik nefret söyleminin varlığı da dikkate değerdir. Bu platformlarda kadınlar, görünüşleri, davranışları veya görüşleri nedeniyle sıklıkla hedef alınabilirler. Bu, kadınların dijital platformlarda kendilerini ifade etmelerini ve temsil etmelerini zorlaştırabilir veya olumsuz etkileyebilir. Dolayısıyla, sosyal medya platformlarında kadınların temsiliyeti ve bu temsilin algılanması konuları, toplumsal cinsiyet eşitliği, özgürlük ve çeşitlilik gibi önemli konuları gündeme getirir. Araştırmalar, bu platformlardaki temsillerin nasıl şekillendiğini ve kadınların bu ortamlarda nasıl bir deneyim yaşadığını anlamak için önemlidir ve bu, daha geniş bir toplumsal tartışmayı teşvik etmektedir.

İncelenen yayınlardan, doğrudan hakaretlerden ziyade, kadınlara yönelik ironi ve alay kullanımının çok yaygın olduğu, esas olarak görüntülerin, fotoğrafların, karikatürlerin kullanımı/övülmesi yoluyla, her şeyden önce kadınların kadına yönelik kadınlığını vurguladığı doğrulandı. Saldırganların güzellik klişesinin dışında olduğunu düşündüğü, vücutlarını aşırı cinselleştiren ve kadınların toplumdaki muhafazakar ve madun (subaltern - alt aşamada bulunan) rolünü yücelten feminist kadınlar alay konusu oldu. (Miranda S. (2023). Analyzing Hate Speech Against Women on Instagram)

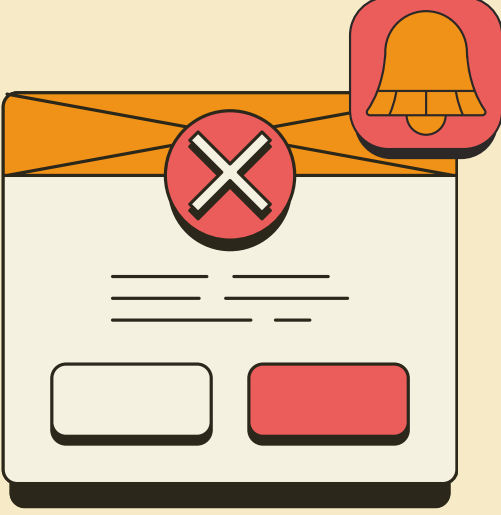
Temelde, feminist ve toplumsal cinsiyet araştırmalarının (Ging ve Siopera, 2018) öne sürdüğü gibi, teknolojik olarak aracılık edilen uygulamaların her zaman kristalleşmiş hiyerarşileri ve ayrıcalıkları yeniden ürettiği ve aynı zamanda erkek hareketleri ve zehirli erkeklikler gibi yeni fenomenlerin itici güçleri olduğu ortaya çıkıyor. Katılımcı ağın iletişimsel olanakları, nefretin yayılması için yeni ve çok çeşitli kanallar açtı. Özellikle siber kürede dolaşan kadınlar orantısız miktarda düşmanlığın hedefi oldu. (Esposito E. & Khosravini M., (2018). Online hate, digital discourse and critique: Exploring digitally-mediated discursive practices of gender-based hostility.)

Agresif çevrimiçi davranış - trolleme - internet kültürlerinde mevcut olsa da, özellikle kadın düşmanı varyantları olan "Gendertrolling" kavramı adlandırmaya değer. (Mantilla, K., (2013) Gendertrolling: Misogyny Adapts to New Media Source: Feminist Studies)

Gendertrolling, toplumsal cinsiyet temelli taciz ve saldırıların dijital platformlarda gerçekleştirilmesini ifade eder. Bu tür taciz ve saldırılar, genellikle kadınları hedef alır ve cinsiyetlerine dayalı nefret söylemi veya ayrımcılık içerir. Gendertrolling, internetin anonim yapısı ve kolay erişimi nedeniyle yaygınlaşmıştır. Sosyal medya platformları, forumlar ve çevrimiçi oyunlar gibi dijital ortamlar, gendertrolling'e maruz kalma riskini artırır iken, aynı zamanda tacizcilerin kimliklerini gizleyerek saldırılarını artırmasına olanak tanır.

Gendertrolling'in etkileri ciddi olabilir. Hedef alınan kişilerin psikolojik sağlığını etkileyebilir, özgüvenlerini zedeleyebilir ve dijital alandan dışlanmalarına neden olabilir. Ayrıca, gendertrolling toplumsal cinsiyet eşitsizliğini pekiştirebilir ve kadınların çevrimiçi alanlarda eşit katılımını engelleyebilir.

Gendertrolling ile mücadele etmek için çeşitli adımlar atılabilir. Bu adımlar arasında platformlar tarafından daha etkili taciz önleme politikalarının uygulanması, kullanıcıların taciz raporlama süreçlerinin kolaylaştırılması ve toplumun genelinde toplumsal cinsiyet eşitliği bilincinin artırılması yer alabilir. Bu konuda farkındalık yaratmak ve etkili önlemler almak, daha güvenli ve eşitlikçi bir dijital dünya için önemlidir.

Dünya genelinde önemli ve kapsamlı dijital veriler sunan We Are Social 2021 Ocak Raporu verileri 7,83 milyar dünya nüfusunun

**%66'sının mobil telefon %59,5'inin internet
%53,6'sının da sosyal medya**

kullanıcısı olduğunu göstermektedir (We Are Social, 2021). Bu veriler ışığında dünya nüfusunun yarısından fazlasının internet kullanıcısı olması ve bu oranın her geçen gün artması, kullanıcıların yasadışı ve zararlı içeriğe maruz kalma riskini de artırmakta ve bunun kontrol altına alınması neredeyse imkânsız hale gelmektedir. Dolayısıyla dijital şiddet de yeni medya ve toplumsal cinsiyet ilişkisi düzleminde ele alınması ve üzerine politika geliştirilmesi gereken önemli bir sorunsal olarak kendini göstermektedir. (Toplumsal Cinsiyete Dayalı Şiddetin Yeni Yüzü: Dijital Şiddet, Merve SARIŞIN)

Kadınlar dijital şiddeti, kadını hedef alan her türlü davranış biçimi (cinsiyetçilik, ırkçılık, homofobi gibi) şeklinde deneyimleyebilmektedir. Uluslararası Af Örgütü'nün 18-55 yaş aralığında aktif sosyal medya kullanıcısı olan 4 bin kadın ile yapmış olduğu araştırma sonuçlarına göre kadınların %23'ü dijital şiddete maruz kaldığını ve %17'si de bunun sosyal medyada yaşandığını ifade etmiştir. Dijital şiddet mağduru kadınların %41'i bu çevrimiçi deneyimin fiziksel güvenliklerini tehdit ettiğini hissettirdiğini söylemiştir. Ayrıca dijital şiddet mağduru kadınların %46'sı bu şiddetin cinsiyetçi ve kadın düşmanı olduğunu, %58'i de cinsiyetçilik, ırkçılık, homofobi ya da transfobiyi içeren söylemlerden oluştuğunu söylemiştir. Bununla birlikte dijital şiddet mağduru kadınların %59'u bu şiddete tamamen tanımadıkları insanlar tarafından maruz kaldıklarını belirtmiştir (Amnesty International, 2017).

Dijital Şiddet ile Mücadele Yöntemleri:

Dijital şiddetle mücadelede, hukuki düzenlemelerin güçlendirilmesi ve çevrimiçi platformlar tarafından daha etkili taciz önleme politikalarının uygulanması önemlidir.

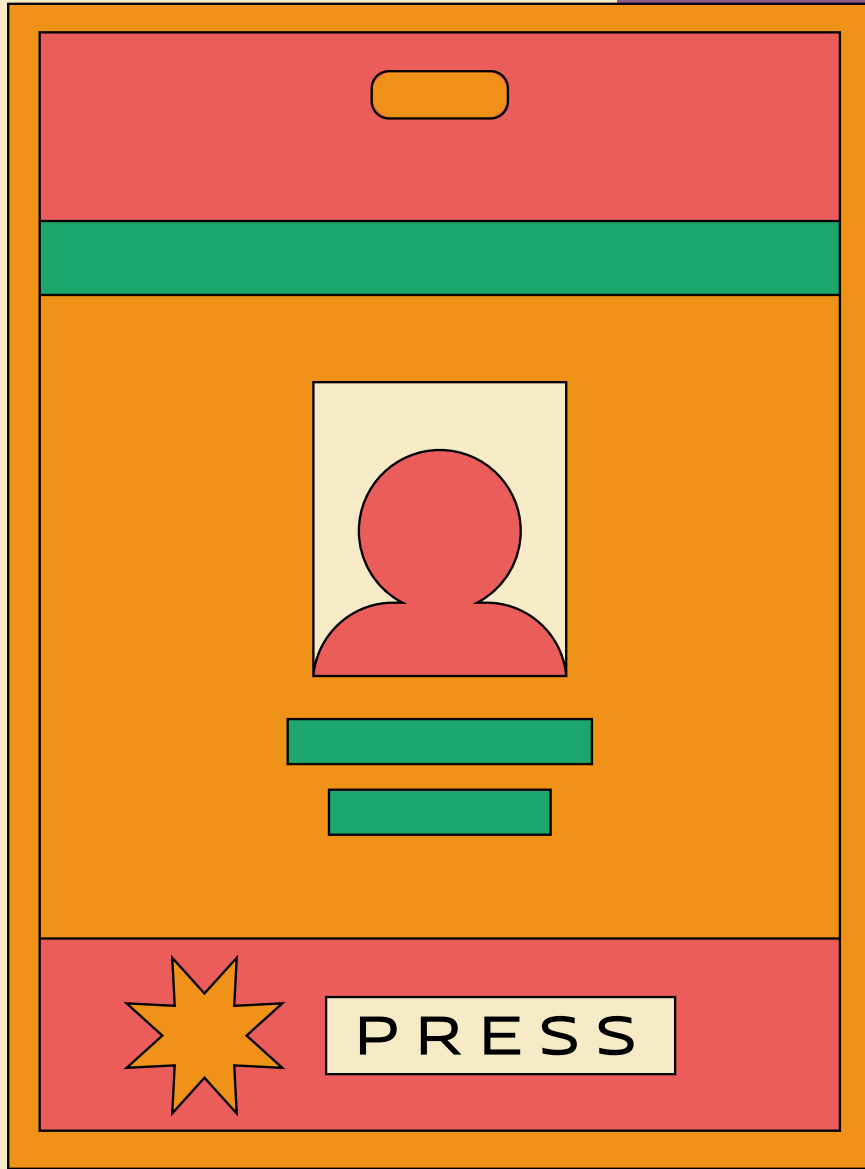
Toplumda farkındalık ve eğitim çalışmaları, kadınlara yönelik dijital şiddetin önlenmesi ve mağdurlara destek sağlanması açısından kritik öneme sahiptir.

Kadınların dijital güvenlik becerilerini geliştirmek ve dijital şiddete karşı kendilerini korumak için eğitim ve kaynaklar sağlanmalıdır.

Sonuç olarak kadınlara yönelik dijital şiddet, ciddi bir insan hakları ihlali ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği sorunudur. Bu sorunla etkin bir şekilde mücadele etmek için hukuki, toplumsal ve eğitim alanlarında kapsamlı önlemler alınmalıdır. Ayrıca, dijital platformlar ve toplumun genelinde farkındalık artırıcı çalışmalar yoluyla kadınlara yönelik dijital şiddetle mücadelede ortak bir çaba gerekmektedir.

BAŞLIK III

MEDYA KURULUŞLARININ ROLÜ

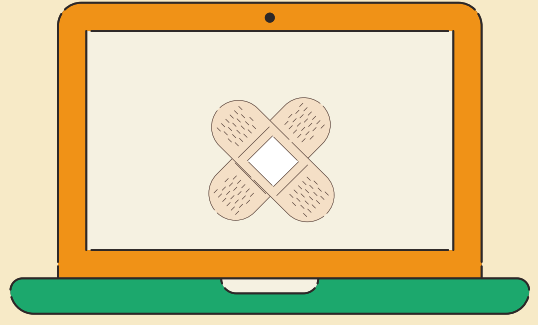
Çağımızın dijitalleşen dünyasında, medya kuruluşları kadınların dijital platformlardaki deneyimlerini önemli ölçüde etkilemektedir. De Costa'nın (2021) belirttiği gibi, sosyal medya platformlarında kadına yönelik dijital şiddet, özellikle Facebook gibi platformlarda endişe verici bir şekilde yaygınlaşmaktadır. Bu, kadınların dijital alanda maruz kaldığı toplumsal cinsiyet temelli şiddetin çeşitli formlarını içermektedir ve hem fiziksel hem de psikolojik zararlara neden olabilmektedir.

Sosyal medya üzerindeki araştırmalar, kadınlara yönelik dijital şiddetin çeşitli biçimlerini ortaya koymuştur. Chudasama ve Gajjar (2023) bu biçimleri:

- **E-posta Aracılığıyla Taciz:** E-posta yoluyla taciz, anonim olarak tehditkar e-postalar göndererek, kadınları rahatsız etmeyi içerir. Bu, genellikle e-posta yoluyla şantaj yapmayı da içerebilir.
- **Siber Takip:** İnternet, siber takipçinin anonim bir şekilde güçlendirilmesini sağlar. Takipçi, yakın komşumuz veya akrabamız olabilir ya da dünyanın öbür ucundan bile olabilir. Kurbanı sık sık e-posta bombardımanına tutarak duygusal sıkıntı yaşatmayı amaçlar. Genel olarak, takipçi duygusal sıkıntıya neden olmayı amaçlar ve iletişimi genellikle yasal bir anlam taşımaz.
- **Siber Kötüleme:** Siber kötüleme veya diğer adıyla siber lekeleme, başka bir kişinin iyi adını kasıtlı olarak ihlal etmek olarak anlaşılabilir. Bilgisayar ve internetin yardımıyla gerçekleştirilen bu tür kötüleme, hızlı doğası nedeniyle daha tehlikeli olarak kabul edilir.
- **Siber Zorbalık:** Siber zorbalık, birinin bir bilgisayar, cep telefonu, dizüstü bilgisayar veya başka bir elektronik cihaz kullanarak iletişim kurduğunda meydana gelen taciz veya zorbalık için kullanılan terimdir.
- **Siber Kandırma:** Siber kandırma, bir kişinin başka bir kişiyle çevrimiçi bir ilişki kurduğu ve bir cinsel eylem gerçekleştirmek için hile yapmaya zorlandığı durumlarda ortaya çıkar.

olarak sıralar. Bu tür dijital şiddet biçimleri, kadınların çevrimiçi platformlarda maruz kaldığı tehlikelerin sadece birkaç örneğidir. Bu şiddet biçimleri, kadınların güvenliğini ciddi şekilde tehdit eder ve dijital alanın daha güvenli ve eşit bir yer olması için önemli bir sorun olarak ele alınmalıdır.

Bu tür davranışlar, kadınların dijital alanda güvenliğini ciddi şekilde tehdit etmekte ve genellikle kadınların çevrimiçi seslerini bastırmak veya sindirmek amacıyla kullanılmaktadır.

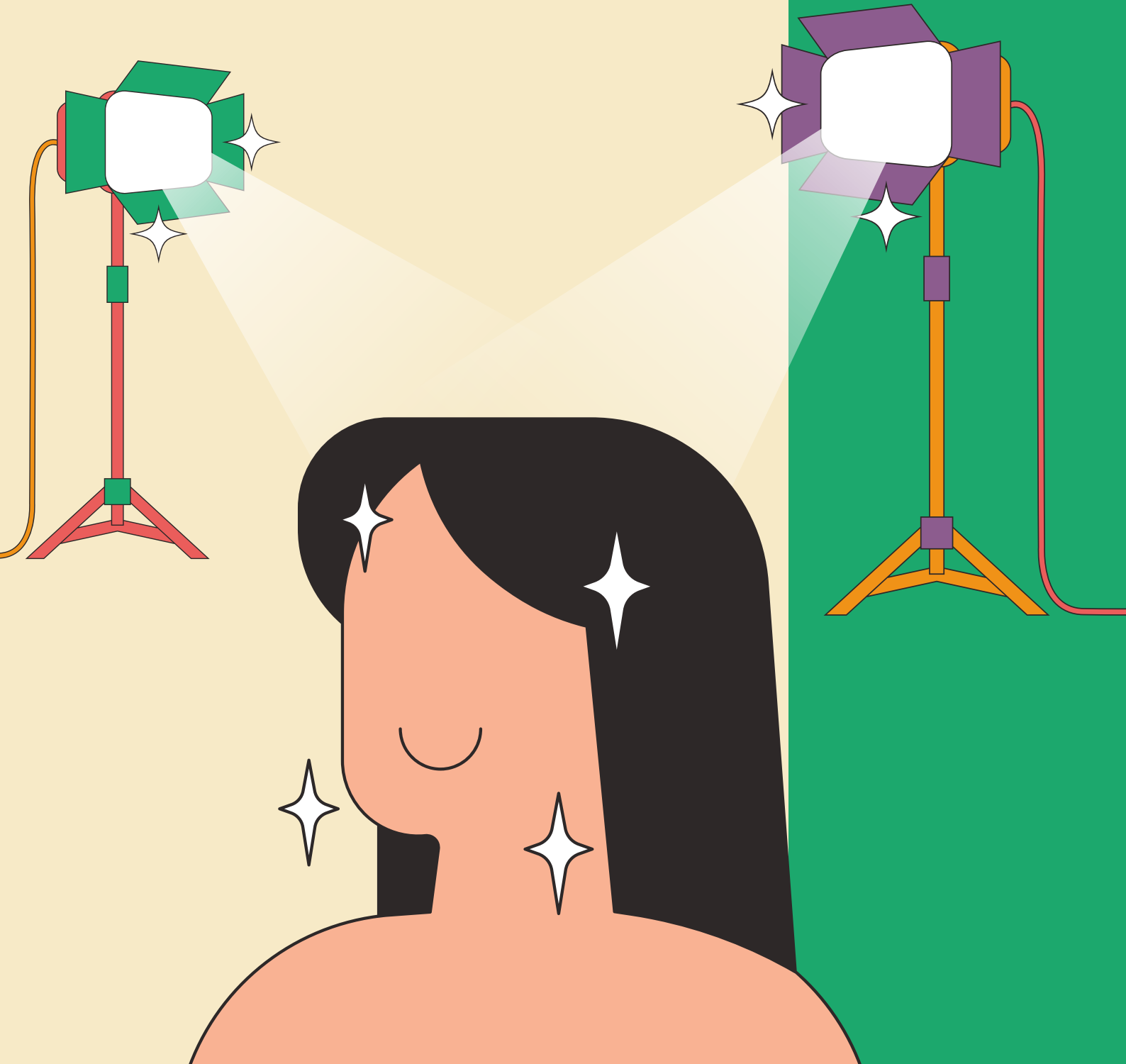
Medya kuruluşlarının rolü, kadınların dijital alandaki güvenliğini sağlama ve cinsiyet eşitliğini teşvik etme konusunda kritik öneme sahiptir. Popa'nın (2015) belirttiği gibi, dijital medya, toplumsal anlamın alanını kontrol etme gücüne sahip olduğundan, kadınların seslerinin hangi ölçüde duyulduğunu belirleme konusunda önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, medya kuruluşlarının, kadınlara karşı dijital şiddeti önlemek ve kadınların çevrimiçi platformlarda eşit bir şekilde temsil edilmesini sağlamak için etkili politikalar ve uygulamalar geliştirmesi gerekmektedir.

Öte yandan, medya kuruluşlarının kadınları temsil etme biçimi de önemlidir. Armstrong'un (2015) vurguladığı gibi, medya, kadınları genellikle geleneksel ve sınırlayıcı rollerle tasvir etmeye devam etmektedir. Bu tür stereotipler, kadınların toplum içindeki yerini güçlendirme çabalarını engelleyebilir ve kadınlara karşı cinsiyetçi tutumları pekiştirebilir.

Sonuç olarak, medya kuruluşlarının kadınların dijital deneyimlerini şekillendirme ve kadınları toplumda güçlendirmeye yönelik çabaları, toplumsal cinsiyet eşitliği ve kadın hakları mücadelesinin önemli bir parçasıdır. Medya kuruluşlarının, kadınlara karşı dijital şiddeti önlemek ve kadınları daha adil ve eşit bir şekilde temsil etmek için etkili stratejiler geliştirmesi ve uygulaması gerekmektedir.

BAŞLIK IV

ALGORİTMALAR VE KADIN TEMSİLİ

Dijital çağ, iletişim, ifade özgürlüğü ve bilgiye erişimde devrim yaratırken, aynı zamanda toplumsal cinsiyet temelli eşitsizliklerin ve şiddetin yeni biçimlerini de beraberinde getirmiştir. Algoritmaların günlük yaşamımızda oynadığı rol giderek artarken, bu teknolojik araçların kadınlar ve marjinalleşmiş gruplar üzerindeki etkileri karmaşık ve çok boyutlu hale gelmiştir. Birleşmiş Milletler Genişbant Komisyonu'nun 2015 raporuna göre, dünya genelinde kadınların yaklaşık %73'ü çevrimiçi ortamlarda bir tür şiddete maruz kalmaktadır. Bu, kadınların çevrimiçi ortamlarda karşılaştığı tehditlerin, tacizin ve takibin ciddiyetini göstermektedir. Sosyal medya platformları üzerinde gerçekleşen bu tür davranışlar, kadınların ifade özgürlüklerini kısıtlamakta ve dijital alanlardaki temsillerini olumsuz etkilemektedir. Bu bölümde, algoritmaların kadın temsiline olan etkilerini, özellikle çevrimiçi ortamlarda kadınlara yönelik şiddeti incelerken, aynı zamanda bu sorunları ele almak için uygulanabilecek stratejilere de değinilecektir.

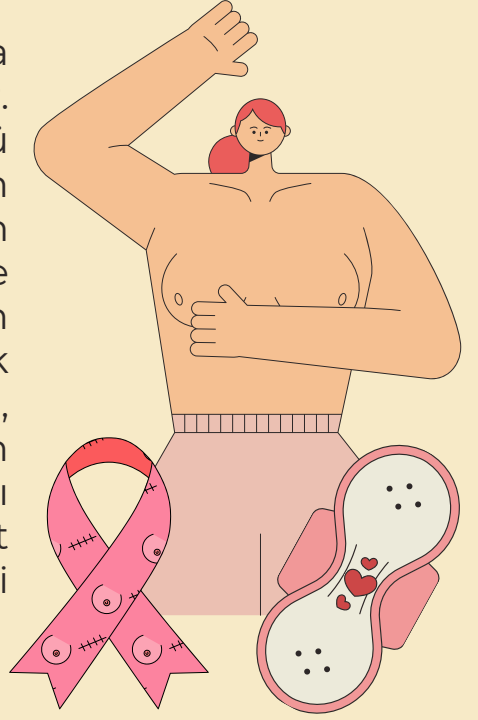
Algoritmaların Gücü ve Önyargısı

Algoritmalar, sadece teknolojik araçlar değil, aynı zamanda sosyal ve kültürel değerleri de yansıtan yapılar olarak işlev görür. Bu nedenle, cinsiyet önyargıları ve stereotipleri, algoritmik karar verme süreçlerine sızabilir ve kadınların çevrimiçi temsili üzerinde olumsuz etkilere sahip olabilir. Algoritmik önyargının somut örnekleri, çevrimiçi reklamcılıktan içerik öneri sistemlerine kadar geniş bir yelpazede görülebilir. Bu önyargılar, kadınların belirli meslekler veya roller ile ilişkilendirilmesine, cinsiyetçi içeriklerin öne çıkarılmasına veya kadınların seslerinin bastırılmasına yol açabilir.

Algoritmaların Rolü ve İfadeler Üzerindeki Etkileri

Algoritmalar, çevrimiçi içeriklerin kullanıcılara nasıl sunulduğunu belirleyen kritik unsurlardır. Ancak, Instagram gibi platformlarda görüldüğü üzere, algoritmalar ve içerik moderasyon politikaları, özgürlüklerle ilgili tartışmaların merkezinde yer almaktadır. Özellikle kadınların ve LGBTQIA+ topluluğunun temsili, bu algoritmaların ve politikaların nasıl uygulandığına bağlı olarak önemli ölçüde etkilenebilmektedir. Örneğin, #freethenipple kampanyası ve Rupri Kaur'un menstrüasyon gösteren fotoğrafının kaldırılması gibi olaylar, algoritmaların ve politikaların cinsiyet önyargılarına nasıl hizmet edebileceğini göstermektedir.

Siber Taciz ve Algoritmaların Tespiti

Siber taciz ve nefret söylemi, Twitter, YouTube ve Instagram gibi platformlarda yaygındır. Pew Araştırma Merkezi'nin 2020 anketine göre, çevrimiçi taciz vakalarının büyük bir kısmı sosyal medya platformlarında gerçekleşmektedir, ve bu durumdan kadınlar erkeklere göre daha fazla etkilenmektedir. Algoritmaların, bu tür içerikleri otomatik olarak tespit etme ve müdahale etme kabiliyeti, toplumsal cinsiyete dayalı tacizi azaltma potansiyeline sahiptir, ancak mevcut uygulamalar henüz yetersiz kalmaktadır.

Çevrimiçi Ortamda Kadınlara Yönelik Şiddet: Pandemi

Çevrimiçi şiddet, küresel bir sorun haline gelmiş olup, kadınlar, cinsel yönelim, ırk ve etnik köken gibi çeşitli faktörler nedeniyle çevrimiçi tacize uğramaktadır. Bu tacizler, tehditlerden, aşağılamaya, cinsel tacize ve hatta fiziksel şiddet tehditlerine kadar değişebilir. Özellikle kadın gazeteciler, aktivistler ve kamu figürleri, cinsiyetlerinden dolayı hedef alınmakta ve susturulmaya çalışılmaktadır. Bu durum, kadınların çevrimiçi ortamlarda özgürce ifade etme ve katılım sağlama haklarını ciddi şekilde sınırlamaktadır.

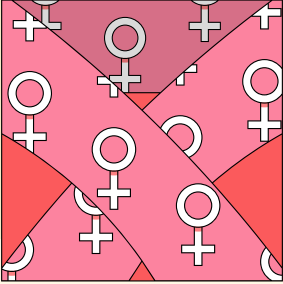
Teknoloji, Şiddet ve Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği

Teknolojinin, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini yansıttığı ve hatta pekiştirdiği görülmektedir. Çevrimiçi ortamlar, cinsiyetçi şiddetin yeni formlarını ortaya çıkarırken, bu platformların yönetimi ve algoritmik yapıları, belirli kullanıcı davranışlarını öne çıkararak bu tür davranışları teşvik edebilir.

Özellikle Reddit gibi platformlarda, belirli içeriklerin kullanıcılar tarafından nasıl daha fazla görünür hale getirildiği ve monetize edildiği, cinsiyetçi içerikler ve şiddetin nasıl normalleştirildiği konusunda önemli bir örnektir. Bu durum, teknoloji ve dijital medya platformlarının, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini sadece yansıtmakla kalmayıp aynı zamanda pekiştirdiğini ve hatta yeni şiddet biçimlerine zemin hazırladığını göstermektedir.

Teknolojik Çözümler ve Sosyal Değişim

Mevcut sorunlara çözüm bulmak için, teknolojik inovasyonlar ve sosyal politika değişiklikleri bir arada ele alınmalıdır. Algoritmik adaleti sağlamak amacıyla, algoritmaların tasarımı ve uygulanması sürecinde çeşitlilik, kapsayıcılık ve şeffaflık ilkelerinin benimsenmesi gerekmektedir.

Ayrıca, platformlar arası işbirliği, çevrimiçi şiddetin önlenmesi ve mağdurlara destek sağlanması için kritik önem taşımaktadır. Bu işbirliği, zararlı içeriğin daha hızlı tespit edilip kaldırılmasını, kullanıcıların şikayet ve yardım taleplerine daha etkin yanıt verilmesini ve mağdurlara psikolojik, hukuki ve sosyal destek sağlanmasını içermelidir.

Çok Katmanlı Yaklaşım: Eğitim, Yasa ve Toplum

Çözüm yolları, sadece teknolojik düzlemde değil, aynı zamanda eğitim, yasal düzenlemeler ve toplumsal normlar düzeyinde de ele alınmalıdır.

Eğitim

Çocuklara ve gençlere yönelik eğitim programları, dijital okuryazarlık becerilerini geliştirmeli, çevrimiçi etik konularını ele almalı ve toplumsal cinsiyet eşitliği bilincini artırmalıdır. Aynı zamanda, yetişkinler için de çevrimiçi davranış normları ve empati geliştirme üzerine eğitimler sunulmalıdır.

Yasal Düzenlemeler

Hükümetler, çevrimiçi şiddeti caydıracak ve mağdurları koruyacak yasaları güçlendirmeli ve uygulamalıdır. Bu, siber zorbalık, taciz ve tehditlerle ilgili net tanımlar içeren ve platformlara sorumluluk yükleyen düzenlemeleri kapsamalıdır.

Toplumsal Normlar

Toplumun bütün kesimleri, çevrimiçi şiddeti normalleştiren ve cinsiyetçi davranışları teşvik eden normları ve tutumları sorgulamalıdır. Medya kuruluşları, reklam verenler ve içerik üreticileri, toplumsal cinsiyet eşitliği ve saygıya dayalı bir iletişim kültürünü teşvik eden içerikleri önceliklendirmelidir.

Teknoloji Geliştiricileri ve Platform Yöneticileri İçin Öneriler

Katılımcı Tasarım: Teknoloji geliştirme sürecine kadınlar dahil olmalı, ürünler ve hizmetler çeşitli kullanıcı gruplarının ihtiyaçlarına göre şekillendirilmelidir.

Algoritmik Şeffaflık: Kullanıcıların, algoritmaların nasıl çalıştığını anlamalarını sağlayacak düzeyde şeffaflık sağlanmalıdır. Bu, önyargılı karar verme süreçlerini azaltmaya yardımcı olabilir.

Zararlı İçeriği Otomatik Tespit: Yapay zeka ve makine öğrenimi teknolojileri, zararlı içeriği ve davranışları otomatik olarak tespit etmek ve müdahale etmek için geliştirilmelidir.

Toplumun Rolü ve Sivil Toplum Kuruluşlarının Katkıları

Toplumun her kesimi, çevrimiçi şiddetle mücadelede önemli bir role sahiptir. Bireyler, zararlı içeriği raporlayarak ve destekleyici bir topluluk kültürü oluşturarak katkıda bulunabilir. Sivil toplum kuruluşları, farkındalık yaratma kampanyaları düzenleyebilir, mağdurlara destek hizmetleri sunabilir ve politika yapıcılarla işbirliği yaparak etkili yasal düzenlemelerin hayata geçirilmesine yardımcı olabilir.

Sonuç: Birlikte Daha İyi Bir Dijital Dünya Yaratmak

Algoritmalar ve kadın temsili konusundaki tartışmalar, teknolojinin toplumsal cinsiyet eşitliğine etkilerini anlamamızı derinleştirir. Çevrimiçi ortamda kadınlara yönelik şiddetle mücadele etmek ve kadın temsiliyi güçlendirmek, çok yönlü bir yaklaşım gerektirir. Bu, teknoloji ve algoritma geliştiricilerinden politika yapıcılarına, medya kuruluşlarından bireylere kadar toplumun her kesiminin katılımını ve işbirliğini gerektirir.

Kültürel Değişim: Toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik kalıcı değişimler, yalnızca yasal ve teknolojik düzenlemelerle değil, aynı zamanda kültürel normlar ve tutumlar düzeyinde de gerçekleşmelidir. Cinsiyetçi ve ayrımcı davranışların toplumsal olarak kabul edilemez hale gelmesi, bu değişimin önemli bir parçasıdır.

Eğitim ve Farkındalık: Eğitim sistemleri, çevrimiçi etik, dijital vatandaşlık ve toplumsal cinsiyet eşitliği konularında gençlere rehberlik etmelidir. Aynı zamanda, yetişkinler için de sürekli eğitim ve farkındalık programları, dijital ortamda saygılı ve sorumlu davranışın teşvik edilmesine yardımcı olabilir.

Teknolojik İnovasyon ve Etik: Teknoloji sektörü, etik ilkeleri merkeze alarak ürünlerini ve hizmetlerini tasarlamalıdır. Bu, kullanıcıların çeşitliliğini ve ihtiyaçlarını dikkate alan, ayrımcılığı ve önyargıyı minimize eden teknolojilerin geliştirilmesini içerir.

Topluluk Dayanışması: Çevrimiçi topluluklar, destekleyici ve kapsayıcı bir ortam oluşturarak kadınların ve marjinalleşmiş grupların seslerini güçlendirebilir. Bireyler, olumsuz içerikleri raporlayarak ve pozitif iletişim kurarak çevrimiçi ortamda daha güvenli bir alan yaratabilir.

Kapsayıcı Politikalar ve Yasalar: Hükümetler ve uluslararası kuruluşlar, çevrimiçi şiddeti önlemeye yönelik kapsamlı politikalar ve yasalar geliştirmeli, bu politika ve yasaların uygulanmasını sağlamak için gerekli kaynakları tahsis etmelidir. Bu, platformlara da belirli sorumluluklar yükleyerek, zararlı içeriğin yönetimini ve kullanıcı güvenliğini iyileştirmeyi amaçlar.

Algoritmalar ve kadın temsili konusunda yapılan çalışmalar, teknolojinin toplumsal cinsiyet eşitsizlikleri ve çevrimiçi ortamda kadınlara yönelik şiddet üzerindeki etkilerinin derinlemesine anlaşılmasına olanak tanır. Bu sorunların üstesinden gelmek için, teknoloji ve medya sektörlerinde toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik bilinçli adımlar atılmalı, algoritmaların tasarımı ve uygulaması sürecinde daha adil ve kapsayıcı politikalar benimsenmelidir. Bu çabalar, sadece kadınların çevrimiçi temsili ve güvenliğini artırmakla kalmaz, aynı zamanda daha adil ve eşitlikçi bir dijital dünya yaratılmasına da katkıda bulunur.

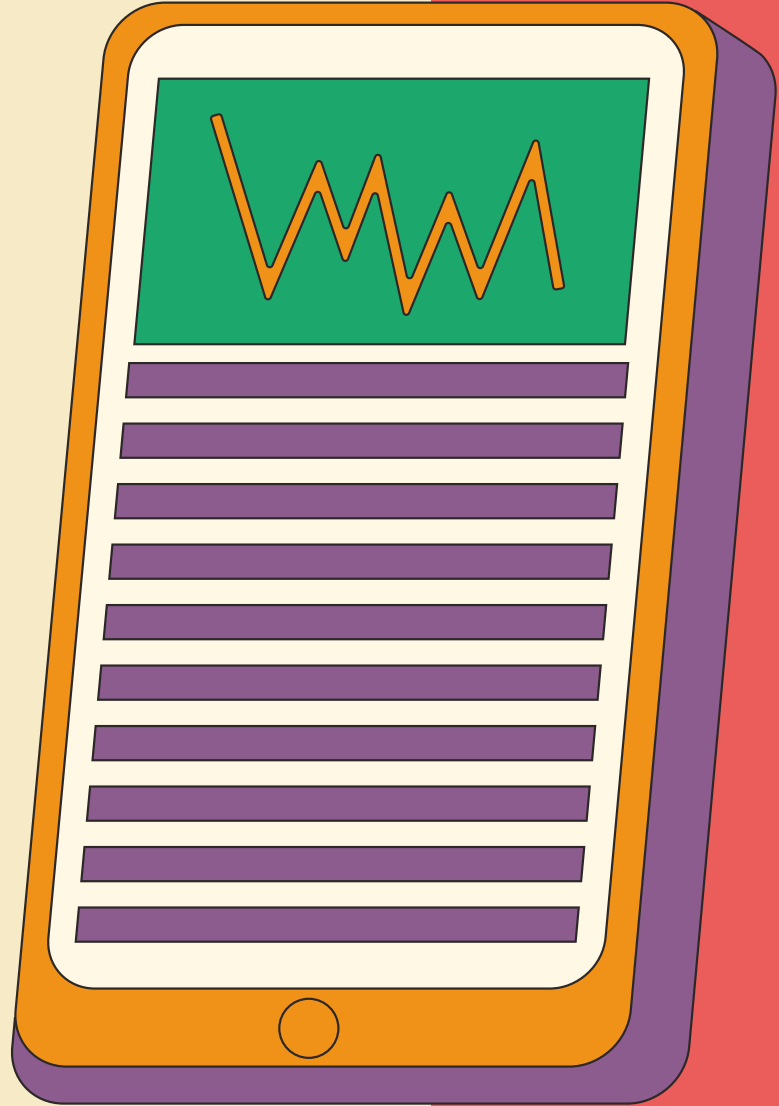
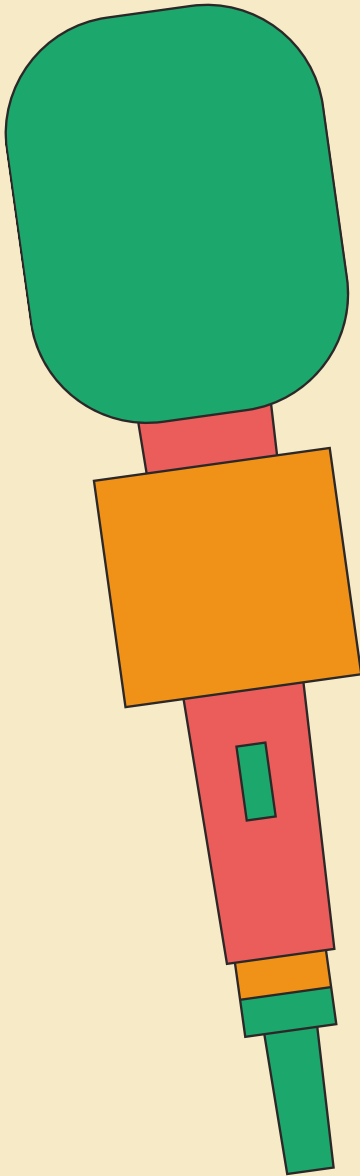
Geleceğe Bakış

Dijital dönüşümün sürdüğü bu çağda, teknolojinin toplumsal cinsiyet eşitliğini destekleme potansiyeli, ancak toplumun her kesiminin katılımı ve çabasıyla gerçekleşebilir. Algoritmalar ve kadın temsili üzerine yapılan tartışmalar, daha adil ve kapsayıcı bir dijital dünya yaratma yolunda önemli bir adımdır. Bu süreçte, çeşitlilik, eşitlik ve kapsayıcılık değerlerini benimseyerek, teknolojiyi insan hakları ve toplumsal adaletin hizmetine sunmak mümkündür. Birlikte çalışarak, dijital ortamlarda toplumsal cinsiyete dayalı şiddeti önlemek, kadınların ve tüm bireylerin ifade özgürlüğünü ve temsili güçlendirmek ve böylece herkes için daha iyi bir gelecek inşa etmek elzemdir.

BASLIK V

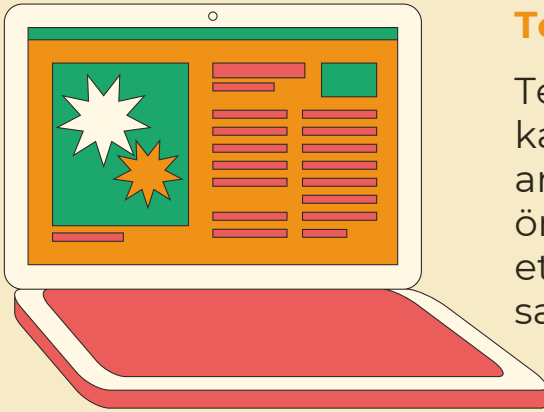
SORUNUN DERİNLEMESİNE ANALİZİ

Teknolojinin hayatımızdaki yerinin giderek artmasıyla birlikte, çevrimiçi ortamlar da insan etkileşimlerinin önemli bir sahnesi haline gelmiştir. Bu dijital dönüşüm, pek çok fırsat sunarken, toplumsal cinsiyete dayalı nefret söylemi ve çevrimiçi şiddet gibi önemli sorunları da beraberinde getirmiştir. Kadınlar, çevrimiçi ortamlarda, cinsiyetlerinden ötürü çeşitli taciz ve şiddet biçimlerine maruz kalmaktadırlar. Bu sorunun derinlemesine analizi, hem sorunun kök nedenlerini anlamayı hem de etkili çözüm yollarını bulmayı amaçlar.

Çevrimiçi Ortamda Kadınlara Yönelik Şiddetin Kökenleri

Çevrimiçi şiddetin kökenleri, genellikle toplumsal cinsiyet eşitsizlikleri, patriarkal yapılar ve cinsiyetçi kültürel normlar gibi daha geniş sosyal ve kültürel faktörlere dayanır. İnternet ve sosyal medya platformları, mevcut toplumsal cinsiyet dinamiklerini yansıtmakta ve bu dinamikler aracılığıyla şekillenmektedir. Bu ortamlarda, kadınlara yönelik şiddet ve ayrımcılık, genellikle anonimlik, geniş erişim imkanı ve etkileşim kolaylığı gibi dijital ortamın özelliklerinden güç alır.

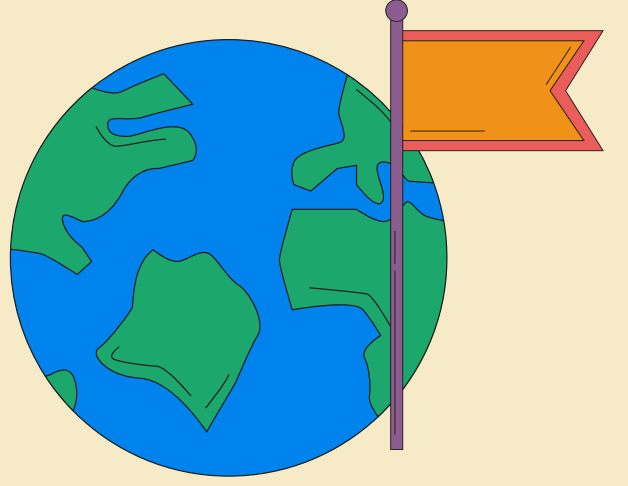
Teknolojinin Rolü ve Algoritmik Önyargılar

Teknoloji ve algoritmalar, çevrimiçi ortamda kadınlara yönelik şiddet ve ayrımcılığın hem aracı hem de katalizörü olabilir. Algoritmik önyargılar, kadınların çevrimiçi temsili ve etkileşimlerini sınırlayan ve çarpıtan bir etkiye sahip olabilir.

Örneğin, içerik önerme sistemleri ve otomatik moderasyon araçları, cinsiyetçi önyargıları pekiştirebilir ve kadınların seslerinin bastırılmasına yol açabilir. Ayrıca, sosyal medya platformlarının tasarımı ve politikaları, çevrimiçi şiddeti engellemek yerine, bazen bu tür davranışları görmezden gelebilir veya yetersiz müdahalelerle onları dolaylı olarak destekleyebilir.

Sosyal ve Kültürel Dinamikler

Çevrimiçi ortamda kadınlara yönelik şiddetin devamlılığı, sosyal ve kültürel dinamiklerle de yakından ilişkilidir. Toplumsal cinsiyet rolleri, cinsiyetçi stereotipler ve patriarkal değerler, hem çevrimiçi hem de çevrimdışı ortamlarda kadınların maruz kaldığı şiddeti şekillendirir.

Kadınların kamuoyu önünde görünür olmaları, bazen geleneksel toplumsal cinsiyet normlarını ihlal ettikleri için direnç ve saldırganlıkla karşılaşabilir. Bu tür saldırganlıklar, kadınların çevrimiçi varlıklarını sınırlayabilir ve onları suskunluğa itmeye çalışabilir.

Çözüm Yolları ve İlerleme Yönleri

Sorunun çözümü, çok yönlü ve katmanlı stratejiler gerektirir. Öncelikle, teknoloji şirketleri, algoritmaların ve platform politikalarının toplumsal cinsiyet eşitliğini destekleyecek şekilde tasarlanması ve uygulanması konusunda sorumluluk almalıdırlar. Bu, algoritmik önyargıları tanıma ve düzeltme, şiddet ve tacizle mücadelede etkili moderasyon politikaları geliştirme ve kullanıcıların güvenliğini koruyacak araçlar sunma anlamına gelir.

Eğitim ve farkındalık yaratma çabaları, çevrimiçi şiddetin ve cinsiyetçi davranışların temelinde yatan sosyal ve kültürel normları değiştirmek için kritik öneme sahiptir. Çocuklar ve gençler, dijital vatandaşlık ve toplumsal cinsiyet eşitliği konularında bilgilendirilmeli, empati ve saygı değerleri çevrimiçi etkileşimlerine yansıtılmaya teşvik edilmelidir.

Yasal ve düzenleyici çerçevelerin güçlendirilmesi de önemlidir. Çevrimiçi şiddet ve tacize karşı daha etkin yasaların yanı sıra, bu yasaların uygulanmasını sağlayacak mekanizmaların oluşturulması gerekmektedir. Ayrıca, mağdurların hızlı ve etkili bir şekilde destek alabilmeleri için hukuki ve psikolojik yardım hizmetlerinin erişilebilirliği artırılmalıdır.

Toplumsal cinsiyet eşitliği ve evrimii şiddetle mücadelede sivil toplum kuruluşlarının ve aktivistlerin rolü büyüktür. Kampanyalar, eğitim programları ve savunuculuk faaliyetleri aracılığıyla toplumsal farkındalığı artırmak ve politika değişikliklerini teşvik etmek, bu sorunla mücadelede kritik öneme sahiptir.

Teknoloji sektöründe kadınların temsili artırılmalı ve karar alma süreçlerine dahil edilmelidir. Çeşitlilik ve kapsayıcılık, yalnızca daha adil ve eşit bir çalışma ortamı yaratmakla kalmaz, aynı zamanda ürünlerin ve hizmetlerin geniş bir kullanıcı kitlesinin ihtiyaçlarını daha iyi karşılamasına olanak tanır.

Son olarak, uluslararası işbirliği ve dayanışma, evrimii şiddetle mücadelede önemli bir faktördür. Farklı ülkelerden gelen deneyimlerin ve en iyi uygulamaların paylaşılması, küresel çapta etkili stratejilerin geliştirilmesine katkıda bulunabilir.

SONUÇ

Çevrimiçi ortamda kadınlara yönelik şiddet, yalnızca teknolojik bir sorun değil, aynı zamanda derin sosyal ve kültürel kökleri olan karmaşık bir meseledir. Bu sorunun üstesinden gelmek, bireysel, toplumsal ve kurumsal düzeylerde kapsamlı ve koordineli çabalar gerektirir. Teknoloji şirketleri, eğitimciler, yasal uzmanlar, sivil toplum kuruluşları ve bireyler, daha güvenli ve kapsayıcı dijital ortamlar yaratma yolunda birlikte çalışmalıdır. Bu süreç, sadece evrimii şiddeti azaltmakla kalmaz, aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitliğini destekleyen daha adil ve saygılı bir toplumun inşasına da katkıda bulunur.

Kaynakça

- Armstrong, L. C. (Ed.). (2013). *Media disparity: A gender battleground*. Lexington Books. <https://books.google.com.tr/books?id=yW7qAQAQBAJ>
- Chudasama, D. M., & Gajjar, N. D. (2023). Cyber crime against women. *NJCSL*, 6(2). https://www.researchgate.net/publication/373454824_Cyber_Crime_Against_Women
- De Costa, N. (2021). Gendering abuse on social media: A study of cyber violence against women on Facebook. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3808961>
- Esposito, E., & Khosravini, M. (2018). Online hate, digital discourse and critique: Exploring digitally-mediated discursive practices of gender-based hostility. *Lodz Papers in Pragmatics*, 14(1), 45-68. <https://doi.org/10.1515/lpp-2018-0003>
- Gauntlett, D. (2002). Women's magazines and female identities. In *Media, gender, and identity: An introduction*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203930014>
- Ghaffari, S. (2020). Discourses of celebrities on Instagram: Digital femininity, self-representation, and hate speech. *Critical Discourse Studies*. <https://doi.org/10.1080/17405904.2020.1839923>
- Mantilla, K. (2013). Gendertrolling: Misogyny adapts to new media. *Feminist Studies*, 39(2), 563-570. <https://doi.org/10.2307/23719068>
- Miranda, S. (2023). Analyzing hate speech against women on Instagram. [Publisher not identified]. <https://doi.org/10.1515/opis-2022-0161>
- Popa, D. (2015). Gender representations and digital media. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042815015906>
- Ridgeway, C. L. (2001). Gender, status, and leadership. *Journal of Social Issues*, 57(4), 637-655. <https://doi.org/10.1111/0022-4537.00233>
- Santoniccolo, F., Trombetta, T., Paradiso, M. N., & Rollè, L. (2023). Gender and media representations: A review of the literature on gender stereotypes, objectification, and sexualization. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(10), 5770. <https://doi.org/10.3390/ijerph20105770>